

Előfizetési díj:
Vidékre postán vagy helyben házhoz
hordva:
Egy évre 20.—
Félévre 10.—
Negyedévre 5.—
Egy hónapra 1.80
Egy szám 8 krajczár.
Hirdetési díj: 9 hasábos petisior egy-
szeri hirdete 12 kr., többször 10 kr.
Bélyegdíj minden hirdetéskülön-
lön 30 kr.
Nyilttér: 6 hasábos sor 30 krajczár.

EGYETÉRTEÉS

POLITIKAI ES KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
Budapest IV. megyeháztér 9. sz.
hová a lap szellemi részét illető minden
közlemény küldendő. — A küldemények
csak bérmentesen fogadjátok el.
Készítők csak rendkívüli esetben kül-
döthetnek vissza.
Kiadó-hivatás:
Budapest IV. megyeháztér 9. sz.
Vodianer F. nyomdájában.

Előfizetési feltételek
az
EGYETÉRTEÉS
politikai és közgazdasági napilapra.
Egész évre 20 frt. — kr.
Fél évre 10 frt. — kr.
Negyed évre 5 frt. — kr.
Egy hónapra 1 frt. 30 kr.
Az előfizetési pénzek és utalványok az
„Egyetérteés” kiadó hivatalának Vodianer nyomda
megyeháztér 9. szám alá küldendők.

Deák Ferencz.

Korának egyik legnevezetesebb állam-
férfia, a világtörténelem egyik rendkívüli je-
leme megismerésére.
Egy ember halt meg, kit minden idő a te-
hetségnek és jellemnek legnagyobb mértékűvel
fog mérti, kinek emléke magasan fog lebegni
a századoknak összetört elődök fölé.
Mely megilletődés fogja le a gyászhal-
latára a kelmeket. Nem tudjuk elhinni, hogy a
természet örök rendezésben ez emberi élet nem
okoz vesztését és a halál csak egy törvény,
mely új életnek anyagát szolgáltatja. Úgy kép-
zeljük, úgy észre veszett most el, mely a ter-
meszetnek szükséges kiegészítő részét képezte.
Az érzék, hogy a természet, mely gondolatlanul
adja az életet és kerülhetlenül osztja a halált,
önmagát csak önmaga miatt meg-
Az a minta tört össze, mely jellemtszaga-
s és önzetlenség tekintetében példát szol-
gálhat a polgárságnak minden osztályo-
sán.
Elvesztett — mi a világtörténelemben leg-
ritkább: egy igazi nagy polgár, ki nem
fogadott el soha semmit, mi a polgárnak álla-
sából kiemelhetne volna, kilepelt a kornak küzdő
sorából, ki a meghasonlottság és szédülés szá-
zadában az igazságosságának és becsületének
megtestesítését mutatta, hogy mindig az antik
idők visszfényét láttuk szuszárni rajta.
Mely gyászszal fogadjuk ezt a vesztéséget
mi, kiket a politikai törekvésekben mindig oly
meggyőződés vezérelt, hogy a történelmi házát,
mellyel Deák Ferencz nagy neve végtelen össz-
sze van kapcsolva, egyáltalában nem rejtette
magában a nemzet boldogulását. Mint politikai el-
lenfelek hajtjuk meg a zászlót, kik kezdettől fog-
va változatlanul állottak a küzdelemnek
jogszabát, hogy Deák Ferencz legnagyobb és
legérényesebb alkotása, Magyarország a ma-
i összes közjogi rendszere egy
óriási tévedés volt, mely a népek jogainak
és szűkeiben a legnagyobb erők
közt gyakorlatot. Sz a mikor lebecsültük
fegyverekkel jelenünk meg a nyitott sír előtt,
melyet egy nemzet gyász készült betakarani,
nehez szívtel utjunkt a kérdést, mely any-
nyiszor kísértett bennünket az élővel szem-
ben. Mi volt az ok, mely bennünket arra kén-
yszerített, hogy fegyverrel állhatatosan tör-
téneltünk egyik legfényesebb alakjának törek-
vései ellen fordultuk? Micsoda végzetben rej-
lett, hogy a tiszta jellem, a nagy ész, a gazdag
ismeret nem tették hazájuk üdvének azt a
szolgálatot, mely rendeltetésük látszott lenni?
Nem éreztünk semmi szemrehányást a kérdés-
ben. Tudjuk, hogy nem csökkentheti a gyász
és nem rothatja a kegyeletet. Nem a nagy
halothoz, nem a nemzethez, nem másokhoz
intéztük a kérdést. Egyedül önmagunkhoz,
hogy a vesztés komor pillanatában a tünődő
lelkismeret előtt teljesen kimagyarázzuk hely-
zetünket. Ha legelőször azok közül, kik ma
gyászoló érzelmeiknek kifejezését adnak, a nagy
hallott írányt éreztet valói tiszteletüknek leg-
kézzőlőbb tanújulnák rámutathatnak arra,
hogy hódítottak az ő vezérletének, elfogadták
elvéit és fentartani kívánják törekvéseit: saját
tiszteletüket leginkább abban látjuk tolná-
solvat, ha szemügyre vesszük az ellentétes
irányokat, és meg tudunk győződni arról, hogy
a küzdelemnek okai nem voltak méltatlanok
az ő részről sem, a mi részünkről sem.
Egyesületi látszott mindazt, mit az ó-kor
agóik Aristidészben és a rómaiak Catóiban
személyképen alkotott. De nem tudott megfe-
lelni a rendkívüli körülményeknek, melyek
1867 előtt az ő feltétlen befolyásának és hatá-
rtalan tekintélyének intézése alatt állottak.
Mért? Párthiúi és elvárta hangosan hird-
tek, hogy akkor a nagy válságok között tanu-
sította ő leginkább a bölcseséget, a higadt-
ságot, az államférfiúi nagyságot. Mi is bevall-
juk azt, hogy ő egyiket sem tagadta meg a
nagy értelmi és jellemteljesedése, melyek
írta a tiszteletet egy világnak enyészhetlen
közkínésévé tették. Igen, Deák az volt akkor
is, mint kétségtelen dicőségének korában, de
a helyzet és a viszonyok máskor voltak, hol
mintegy igazat lehet adni a francia köz-
mondásnak, hogy az erények alkotója a hiba-
kat. Il a les défauts de ses vertus. Mert ha
politikájának hívei azt tartják benne a ma-
gasztalra legérdemesebbnek, hogy ő minde-
nkor a mérsékletnek, a békének és egyeztetés-
nek volt munkása, eszünkbe jut kérdé-
nek volt munkása, eszünkbe jut kérdé-
nek volt munkása, eszünkbe jut kérdé-
nek volt munkása, eszünkbe jut kérdé-

erős és biztosított államrende és teremtsen
nemzet geniusa akkor oly államférfiakat mint
Deák Ferencz!

A függetlenség köré ma 30-án reggel 9 óra kor érkezőt tart.

A tárgyalásokon Magyarország
gá, melyek febr. 10-én Bécsben ismét megindul-
nak a „N. Fr. Presse” értesülése szerint az osztrák
nemzeti bank vezetői is részt fognak venni. Híre
jár ugyanis, — ugymond a „N. Fr. Pr.” — hogy Széll
K. pénzügy. min. arra kéri Bécsben időzet fel-
használni, miszerint a bank vezérigényésével
együttműködés jusszon, mi azt bizonyítja, hogy Széll
K. pénzügyminiszter kedvező kartellteréről még
mindéig nem mondott le.

Deák Ferencz élete.

(1803—1876.)

Deák Ferencz nemességi életét. Élete a törté-
nelmé, az a bíró van hivatali pályája fölött. Mi
hirlapiról feladatunkat teljesítjük, midőn az életet
keresztő nevezetesebb eseményeket chronologicus
sorrendben állítjuk össze.
Deák Ferencz 1803-ban október 17-én Söjtör-
ben, Zalamegyében született. Atyja, ki szorgalmas,
jóindulatú gazda volt, bírtá Kehidát, Söjtör egy rész-
t és Kehida szomszédságában némely kisebb rész-
birtokot. Nagy gyermek volt, kik közül kettő volt
fiú, Antal és Ferencz s kettő leány, Oszterhurné és
Kisné, gondos nevelésben részesült.
A nemzeti megjelent életrajzgyűjtemény
nyire azt állítja, hogy Deák Kehidán született.
Söjtör, Kehida és Pusztá-Szent-László három bir-
tokot, melyek együtt alkotják a Deák-család ősi bir-
tokát. Deák, bátyja Antal halála után örökölte Ke-
hidát, hol 1849-ig rendszeres lakott.
Pusztá-Szent-László, hol Deák később a nyarat
szokta tölteni, Oszterhuber Taranyi Józsefnek tu-
lajdon. Mi a Deák-birtokokat illeti, Antal halá-
lág (1843) közösen kezelték a birtokot. — 1843-
tól, Deák Antal halála után, Ferencz kezele a bir-
tokot, közös haszonra. Az osztásokról Söjtör
Oszterhubernek, Kehidá és a szomszédos kis bir-
tokok Deáknak s a másik nővér, Kisnének illeté-
güldéi jutott, Oszterhubernek magatalanul halván
el, a söjtöri részt a testvérektől, illetőleg utódaitól
Oszterhuber váltotta magához; Kehidát pedig
1854-ben (mikor a megosztás is történt) adták el
gróf Széchenyi Istvánnak.

A Deák-ök a középneveléshez tartoztak,
— de családok régi; a híres Veröbczyek, a ma-
gyar Corpus Juris szerzőjének anyját deák-
lái Deák Apollóniának hívták. Tarsolyukban
könyvet és tollat hordoztak, a kevéssé hűberies szin-
zetű jelvények.

Deák Ferencz a gymnasiumot Közegen ke-
zdte, Keszthelyen, Pápán folytatta; a humani-
umot Nagy-Kaniszan végzte, s bölcsészetre, eszjoga
ment Győre. Végzetlen a jogot azonnal Pestre jött
júrantsnak; s miután itt az ügyvédi cenzurát let-
tette, hazá ment Zalabá: ott a megyéi tisztele-
beli ügyész lett, kinek kötelessége volt az urberek
ügyeit vinni.

Majd az árvaszekélye, s utóbb annak el-
nöke lett, és tablabőr. Fizetéses hivatalt nem vi-
sel, magánosak pereiben nem ügyvédek.

Mikor a nagy eszmearánlat, mely anyyi kül-
önfélé jellemű és tevékenységű alakjai ajándékozá
m az országot, megindult, Deák Ferencz már
akkor férfi volt. A szabadelvű mozgalomhoz csatlakoz-
kozva, tevékeny részt vett a vitákban, melyek a za-
lamegyei gyűlésben előfordultak.

Deák Antal, Ferencz testvérbarátja volt
Zalamegye egyik követe az országgyűlésnek. Ennek
telti egészségé annyira meg volt rendíve, hogy
visszavonult, maga helyét Ferencz ajánlta. Deák
Ferencz csakugyan meg is választotta mint 29
éves ember az 1832-iki pozsonyi országgyűlésre
Zalamegye követeül. Az 1832—6-iki országgyűlésen
nem sokára az ellenzéki vezér szerepét viselte,
után Nagy Pál az udvar iránti engedékenységé-
gnyassza vált.

Az 1832—6-iki országgyűlés a jelen században
a legfontosabb egyik Magyarországi történetére
néve. Először jöttek a gravamenek fölötti viták,
azon sérelmi panaszok t. i. melyeket az ellenzék emelt
a kormány ellen, mely nem tudta megszokni, hogy
a magyar nemzet öli szabadelvű tiszteletben
tartsa, sőt azokat minden létező nyomon megér-
tette s szellemi társat teljesen felszámolt. Ezek után
átment az alsóház a társadalmi reform kérdésköré.
Az ellenzék egyenlőséget követelt mindenkinek s a
kiváltságok eltörölését sürgette. A nemsek semmi
adót nem fizettek, mert egyedül ők voltak feyeres
szolgálatra kötelezve. Mindnyájoknak részt kellett
venni az „általános fölkeles”-ben, mely egykor
legyőzte a törököt s a Napoleon elleni harcokban
meg 50,000-re menő hadjutalékokat adott. Most be
létlen hozza a sorozás, ürügye sem maradt fenn az
adómentességnek, mely annál igazságatlanabb volt,
minél nagyobb szám (az összes fő és kis nemesség)
által volt igénybe véve.

A parasztok, a hűbéri szolgálat alól a múlt
század vége óta fölzbadaítva, magok viselték az
összes közterhet, s a mellet a földesurak föld-
del, mint urberek tartoztak mévelni. E ferde
rendszert, némileg elviselhető csak az tette, hogy
a „királyi adó” mindannyiszor országgyűlési vég-
zés által csak mintegy 5 millió forinttal volt hatá-
rozva; s annak beszedése a megyei pénztárnokok
által történt, de távolról sem hajlatott rendszeresen
be. A magyar nemesség becstelődre meg kell je-
gyezni, hogy ő volt az első, ki azon kiváltság el-
létét indítványozta, melynek hasznát maga élvezte
legnagyobb mértékben. Az igazságot azon ne-
meslelkűsége által volt átvahat, mely a francia
aristokrátiát is augusztus 4-nek ejelvé vette volt.

A bécsi cabinet, nem hogy bátorította volna a föl-
szabadítási mozgalmat, mint Maria Terézia és II.
József tették, sőt makacsul ellene szegült annak, s
mindent elkövetett, hogy azt megakadályozhassa.
Egy nehézség volt mindazáltal, mely rögtön meg-
oldást követelt: azt kell eldönteni, vajjon a némes
ember kötelessége-e vámot fizetni a nagyszerű
lánczindhoz, mely ma Budapest főbűszkege a Du-
nán, s melynek terve akkor fogamzott meg Szé-
chenyi agyában? A hajóidom csak a paraszt íze-
tett, a némes pedig szabadon járt át, igazságtalan
kiváltságában büszkélkedve. — E kérdések alkál-

mábol egész sor beszédet tartott Deák, melyek
fejle fordultak az egész ország figyelmét. A szeren-
csétlen Lengyelország érdekében is fölemelte szavát
s menhelyjogot követelt a Magyarországra men-
kült szegény lengyeleknek.
Az országgyűlés beartával a kormány eljöt-
tnek látta az időt, hogy szigorú rendszabályokhoz
nyuljon az egész országban elterjedt izgalom elnyo-
masára. Előítette Wesselényi s börtönbe vetette
Lovassyt és Kossuthot, kik saját lelkesedéseket a
népbe is áttűteték.

Az 1839-iki országgyűlés az egész országot
forrongásba hozó harag benyomása alatt gyült
össze, elhatározta: kényszeríteni a kormányt a szá-
zados jogok tiszteleteré. Az ellenzék élén Deák al-
lott. A pártjából követeit mind körüle csoportosul-
tak s töle vettek a vezényszót. Anyi érlelyel,
összetartással s bölcseséggel vezette pártját, hogy a
kormány megdöbött. A nádor maga értekezett
Deákkal s azon eredményt vonta ki a tanácskozá-
ból, hogy ideje engedni. Kossuth szabadon bocsátta-
t, de barátja Lovassy megőrlte a börtönben. Gr.
Ráday, Pestmegye követe, kit felségváratási pörbe-
vonással gátoltak meg, hogy helyét az országgyű-
lés elfoglalhassa, s ki, hogy a sérelmet tárgyát
megszüntetse, lemondott követi állásáról, 1840-ben
szüntették meg a pört.

Az 1843-iki választásokat megelőző mozgal-
omban Zalamegye gyűlésen erősen felszólt a
nemesség adómentessége ellen. A conservatív párt
fölemelte fejét s a vezéretetés és depravatio min-
den eszükével többséget szerezett a köznemesség-
ben a „nemadóznak” politikának s Deák indítvány-
tát, hogy a „nemadóznak” hagyassák ki a követi
utasításból, megbuktatta. A szabadelvűeknek ha-
sonló eszközökkel sikerült új utasítás eszközlőni ki,
Deák indítvány értelmében. Azonban ő teljes ér-
élyvel ellene mondott a baráta által használt esz-
közöknek s kijelentte, hogy általa nem helyeslt esz-
közökkel kivívott sikert nem fogadhat el. „Nekem
— mondá egyszerűen — nincs kétféle mértékem,
s a törvénytelenséget, melyet ellenefelemben ká-
hozatok, magam hasznára igénybe nem vehetem.”

Ekkor kezdett felütni mint egy üstökös,
Kossuth hatalmas csillaga. A reformpárt két részre
szakadt a talalgatok, melyek árnyalathoz csatlakoz-
sók majd a visszavonultságban élő Deák? De ő hű
maradt elveivel s a sajtószabadság, vallásfelekez-
tet törvény előtti egyenlősége, a városoknak dandó
képviseleti jog, a kiváltságok eltörlése stb. kérdé-
seiben a radikális reform mellett nyilatkozott.

1846-ban Deák gyengülni érezte egészségét és
fogyni erejét. Furdókban keresett gyógyulást. Né-
míleg helyreálltá jött haza, s látta a fölébredt
közlemellek, mely küzdött a reactivól. Széchenyi
élenkén sürgette Deakot, hogy alakítson mérsékelt
ellenzék, melynek jelszava legyen: „hatalmas és
reform, fordulalom nélkül” s földadata Kossuthot és
a kormányt egyaránt ostromolni. Deák visszautá-
sította a tervet, nem akarta szakadás által gyöngíteni
a reactivó ellen kifejtett ellenállást, mely reactivó
eszét veszte k pódott a legörültebb eszköz-
közhöz.

Jött az 1848-iki hatalmas év, Gr. Batthányi
Lajos megbízott az első és eddig egyetlen „füg-
getlen felelős magyar miniszterium” megalakításá-
val. Deák Ferencz vállalta el ebben az igazságszű-
tarczát. Az esküszöki eljárásra vonatkozó törvény
legnagyobb részt az ő műve volt.

Midőn a reactivó fegyveresen támadta meg a
nemzet alkotmányát, ő a kiegyenlítés és kiegyez-
kedés híve volt. Szeptemberben költözött élén ment
az osztrakkal értekezni. Nem sikerült. A magyar
miniszterium beadt lemondását, s Batthányi a más-
odik miniszteriumot alakítván, Deák abba nem
lépött be. Windischgrätz betört, Deák pedig tagja
lett azon országgyűlési költözésnek, mely Bicsk-
nék gyelmeit kért és egyezkedni akart. De vissza-
utasított öket és szavalkal: „lázzadókban nem al-
kuzunk — Ekkor Deák Ferencz visszavonult család-
jóságára Keshidára.

A szabadelvű harc lezajlása után mindenki-
nek kijött az üléselőbből. Deakot Haynau sem
bántotta. A hatalom egymástan a terület tett
vele érintkezni. Visszatüzte.

Hogy Magyarország 1859-ben és 1866-ban
nem támadta meg fegyveresen a végülhaló Ausz-
triát, az legrinkább az ő műve volt. „Mert a haza
bölése, a ki nem akarta megsemmisíteni Ausz-
triát nem adott jelt reá”, mondja francia életírója
Laveleye.

Az 1860-iki országgyűlésen az októberi diplo-
mával szemközt a jogfolytonosság volt jelszava.
Állhatásossá vissza az 1848-iki alkotmány; ez volt
követés. Ő vezette a felirati pártot, s az ő toll-
ból folyt az ismeretes szep felirat, mellyel szem-
közt a határozati párt Teleki László gr. halála után,
har többségben volt, a szavazás alkalmával feladta
a tét.

A centralizált azonban a feliratban nem oku-
tak, az országgyűlést felszavalták, jöttek a pro-
visionalok.

1865. ápr. 11-én írta le a hivatást cikkét a „P.
Naplo”-ban. A porosz haboru miatt az országgyű-
lést is elnapolták, s a hűbe nem jő az a történelmi
köz, végkép lett is oszlatják. Eljött azonban König-
grätz. Deakot Bécsbe hívta a császár — megkez-
dődtek az alkudozások — bekövetkezett az 1867-iki
kiegezés.

E pillanattól kezdve az események sokkal is-
mertebbek, hogy sem felsorolnunk kellene. Csak
anyit jegyzünk meg, hogy 1873. jan. 28-án tartotta
utolsó beszédét az egyházi jog és állam közötti vi-
szonyok rendezése tárgyában.
Összesen 73 évet élt.

A bécsi „Tagblatt” értesülése szerint a ma-
gyar járadékközlő a pénzügyi kedvező
hangulata folytan már a legközelebbi hetekben és
pedig Parisban és Londonban egyszerre fog kibo-
csáttatni.

Az „U. Lloyd” nagyon jól értesült forrásból
hallja, hogy az illető körökben néhány nap óta ismét
beszélnek Simonyi Lajos b. határozott le-
mondási szándékáról. — Utódlóját Kori-
málcia Leszlót, a közös vámtérlet buzgó
pártolója emlegetik.

„K. N.” értesülése szerint ma indult vissza Rómá-
ból. Visszajövetelének egyik oka valószínűleg az,
hogy a római tárgyalások sikeres folytatására min-
dig nem lehet alapos kilátás, míg Magyarország
és Ausztria közt folyamatosan lévő vámügyi alkudo-
zások be nem fejeződtek. Római táviratok már na-
pokkal ezelőtt jelezték az olasz kormány ezen néze-
tét. Merfort tanácsos a bécsi alkudozóknak is je-
len les.

A mezőgazdasági előleg-egyletek nem- zetgazdasági jelentősége. III.

Nem csoda, ha megrendült a közhittel
kivált mostanában mindenféle értékpapir
irányában. A devalvatók nyomait megérezte
sok ezer család, — mikor a magyar bankje-
gyek megégetése által ismét kárt szenvedett.
A vállalkozási roham korszakában ezer re-
ményvel kecsgették a részvényeseket az
alapítók, óriási „mérésiérték” lett „te-
remtve” — de az ily gyarol emberi terem-
ményt nem realizálta a gyakorlati élet — csak
ott és annyiban a mennyiben a föld vagy an-
nak évi termése vétetett a számítás alap-
jául.

Azon részben értékpapírok, melyek
egy s más vállalatra, üzletre fektették számi-
tásaikat, gyorsan devalválóultak. Eme devalva-
ció most is tart annyival inkább, mert az álla-
tonosan megrendített közhittel a további váll-
kozást megállította, a forgalmat minimumára
szorította s a fizetési eszközök, melye-
ket pár év előtt a nagy tőke-birtokok mint
egy szelvény ezestettek, hogy t. i. hoznak meg
10—20 százaléki kamataikat, egyszerű szánya-
szeggetten hulltak alá, csak részben tértek
vissza; másrészt csak mostanában térnek vis-
za törvény útján leverni behajlta. A tőke
birtokok tehát nagyonver számításiukban csat-
lakozván most már inkább kamatoztalan tart-
ják, zsongarajkák pénzüket, minsem ismét ki-
ericsentkezzeikkel, míg viszont azok, kik más-
sok kárából s hájból maguknak jó hasznot
tudnak csinálni, 40—50—100 stb. százalakra
kölcsonoztettek maguk vagy az intézetek pénz-
t s ha 10—12 kölcsön közül egyet teljesen
elvesztettek is, nyeresémeny-vágyuk ki van elég-
ve, kivált ha kölcsönöknek legalább alk-
am egy részét is fekvő birtokra adták.

Ily következményei vannak annak, hogy
a fekvő birtok kisérszékben (t. i. a kisbirtok)
nem volt kellő figyelemre, hitelre méltava an-
nak idejében. Nem léteztek „mezőgazda-
sági előleg-egyletek” s általában a kis-
birtokos osztály számára alkalm-
os földhitelszervezet, s az általános
közgazdasági válság közepette szenved főké-
p a kisbirtokos osztály, melyek kezeiben mint
fentebb láttuk két ezer millió forint érvő tör-
tékért van, mely évenként 200—250 millió fr-
menő termést hoz, és megkétszerez-
heti termését, ha legalább csak némi be-
fektetésű tőkéhez jut.

Nem ingyen segély, nem a jövő század
reményeire fektetett számítás, nem is valami
termékten „némes” érzékhalmz tehát az,
melyre „Mezőgazdasági egyletek” inté-
zménye ezek központjaival: „Magyar kis-
birtokos országos földhitel egyesü-
lete” czeg alatt tervezetik, hanem ön-
segély, melyet a központi intézet által orga-
nizált egyesület saját tagjainak s kisbirtok-
osoknak nyújtani szándékoznak: anyai bir-
tokra s egy mérvben, miként az a jelen körü-
lmények közt tenni helyes és szükséges.

Nem csupán a kisbirtokosok, hanem az
egész haza ügye ez, amennyiben a tervezett
egyesület által forgalomba hozandó papírok
mint láttuk „rendíthetetlen” hitelt érdemle-
nek azon körülmények közt is, melyek közt más
értékek könnyen devalváló alá kerülhetnek.
Az egész haza ügye, a mennyiben a minden
oldalról megintott közhittel t. i. az értékpap-
irok iránti bizalmatlanság oly mérvet ért,
hogy eme bizalmatlanság egyik oka annak,
hogy a takarékosok szelleme még
azon rétegeket is elhagyta, melyekben ezelőtt
a legnagyobb tartózkodást észlelhettük még
a szükséges dolgok beszerzésére iránt is; most vi-
szont ha a tervezett kisbirtok földhitel egyesü-
let megalakul, ha az általuk igényelt hitel
mérve új értékpapírok adatnak ki,
hogy mennyiségű teljes hitelt és bizalmat ér-
demlő új forgalmi értékeket kerülnek
kezeink közé, melyekre országsszerte nagy, sür-
gős szükség van.

Igenis országsszerte éreztük, hogy a for-
galomban levő fizetési eszközök nagy részét,
saját kárunkkal is meddön visszattartják a nagy
tőkék birtokosa, a bécsi bankárok és hitelinté-
zetek. Érezzük, hogy kivált nemzetközi
teljes értékű s minden emberi eshetőségek és
számítások közt biztosított fizetési eszkö-
zeink nincsenek. De reméljük, hogy a törvény-
hozás addig is, míg eme bajok gyökeresen
segíthetnek, meg fogja adni a „Magyar kisbirtok-
osok országos földhitel-egyesülete” és a szö-
vetségéhez tartozó „mező gazdasági” vagy „ön-
segélyező” hiteligyletek részére a tőle
kért kiváltságokat, miszerint másrend-
beli támogatások mellett ennek zálogleve-
lei a bankképeség, a tőzsdéi hitelesség

k.

kr.

ohivatalában

ptár

napot, a nap-és hold-
felségek királyi házat.

a méterrendszer egy-
mértékek viszonyzá-
sátsági táblázatokat.

30 kr.

Mór

zemész

ellett mindennemű

ket

ényeit, úgymint

önösen a

eget

);

örésk bújakörös
e elcsufításában;

vevezett feler-

si nehézségeket
3 óráig 5-ig, és

2-ik szám a.
ttenbiller-féle
epsón.
adatok

26

